Anul VII. Nr. 21 Inscris in regist... ...ilor sub No. 23|193... ...d.

2 pagini: 2 lei

Duminecă 20 Octombrie 1940

Ardealul

...a No. 9

Director: **Teodor Reculescu**
Prim Redactor: **Dimitrie Hedeş**

Abonamente:
1 an: 200 Lei: Autorităţi 1000 Lei
Mari industrii 2000 Lei anual.

Jurământul Moţa şi Marin

Jur în faţa lui Dumnezeu,
În faţa jertfei voastre sfinte pentru Hristos şi Legiune,
Să rup din mine bucuriile pământeşti,
Să mă smulg din dragostea omenească,
Şi pentru învierea neamului meu.
In orice clipă
Să stau gata de moarte.
Jur

Nebunie obştească

Ceeace se petrece în Ardealul cedat maghiarilor este pe cât de înspăimântător pentru orice suflet omenesc de ori unde, pe atât de neinţeles pentru orice minte, sălăşluită indiferent în ce capete.

Deslănţuirea instinctelor rassei ural-altaice este aşa de intensă, aşa de ureganică, încât adevereşte la unguri, atâta sălbăticie, atâta primitivitate, câtă nu se găseşte la nici un alt popor din zilele de azi şi nici chiar din trecut, o totală pervertire a firii omeneşti, o complectă degradare sufletească a obştei, o josnicie sub-animalică.

Este degenerarea, care se caracterizează prin însuşirile mai sus înşirate şi care certifică ultima fază a vieţii unui popor ce dă în nebunie.

Asemenea ungurilor sunt jidanii.

Şi ei când parvin la putere, abuzează de ea, o folosesc pentru făptuirea răului. Spre deosebire, în special, de cea mai generoasă ramuri a rassei albe, de arieni.

Asemănarea degenerescenţii maghiare cu cea iudaică se explică prin cele două amestecuri ale ungurilor cu semiţii. Când au venit ungurii dincoace de Carpaţi, li s'a ataşat un trib semit rătăcitor, care cu timpul s'a amestecat cu ungurii altaici. Al doilea amestec, cel al nobilimii maghiare cu evreii, e arhicunoscut de toată lumea. Hunii au fost barbari, sălbatici, cruzi, dar nu-i putem insulta asemănându-i cu ungurii sau admiţând legenda ungurească a frăţiei dintre Hunor şi Magyar, decât cel mult, cu corectivul că Magyar a fost o stârpitură morală.

Aşa se poate numai explica nebunia obştească maghiară cu toate grozăviile ei.

Repet, ce-am spus în articolul din numărul trecut al „Ardealului", pe acest drum nu ne vom putea întâlni cu Maghiarii niciodată.

Dimitrie Hedeş

Despre dragoste

Există şi o concepţie ipocrită a principiului dragostei practicată de tirani şi de jidani cari, necontenit şi sistematic fac apel la sentimentul dragostei altora, pentru ca la adăpostul acestuia să poată uri şi împila nestingheriţi.

Dragostea aplicată înseamnează pace în suflete, în societate şi în lume.

Pacea nu mai apare ca o biată expresie a unui echilibru mecanic şi rece între cele două principii: autoritate şi libertate, condamnate la veşnică războire, adică la imposibilitate de echilibru.

Pacea nu ne va da-o justiţia, ci numai bunătatea şi dragostea, pentrucă justiţia e foarte greu să se realizeze integral şi chiar dacă s'ar găsi un aparat de realizare perfectă a acesteia, este imperfect omul, care neputând-o sesiza şi aprecia, va fi un veşnic nemulţumit.

Dragostea este cheia păcii pe care Mântuitorul a aruncat-o tuturor neamurilor din lume. Până la sfârşit, ele se vor convinge, după ce vor fi rătăcit, cercetat şi încercat totul, că în afară de dragostea pe care Dumnezeu a sădit-o în sufletele oamenilor, ca o sinteză a tuturor însuşirilor omeneşti şi trimiţându-ni-o prin însuşi Mântuitorul Iisus Hristos, care a pus-o deasupra tuturor virtuţilor, nu există nimic care să ne poată da linişte şi pace.

Toate celelalte îşi au rădăcina în dragoste: şi credinţa şi munca şi ordinea şi disciplina.

Ce minunat şi ce înţelept vorbeşte Apostolul Pavel:

„Chiar dacă aş vorbi în „limbi omeneşti şi îngereşti „şi dragoste nu am, sunt o „aramă sunătoare sau un „chimval zăngănitor. Şi chiar „dacă aş avea darul proro„cirei şi aş cunoaşte toate „tainele şi toată ştiinţa, chiar „dacă aş avea toată credinţa „aşa încât să mut şi munţii, „dacă dragoste nu am, nimic „nu sunt.

„Şi chiar dacă aş împărţi „toată averea pentru hrana „săracilor, chiar dacă mi-aş „da trupul să fie „ars şi n'aş avea „dragoste, nu-mi „foloseşte la nimic.

„Dragostea este „îndelung răbdă„toare, este plină „de bunătate, dra„gostea nu pizmu„eşte, dragostea nu „se laudă, nu se „umflă de mândrie.

„Nu se poartă „necuviincios, nu „caută folosul său, nu se mânie, nu „se gândeşte la rău.

„Nu se bucură „de nelegiuiri, ci se „bucură de adevăr.

„Acopere totul, „crede totul, nădj„duieşte totul, su„fere totul.

„Dragostea nu va „pieri niciodată.

„Prorociile se vor „sfârşi, limbile vor „înceta cunoştinţa va avea „sfârşit". (Corinteni I, 13, 1–8).

De aici porneşte mişcarea noastră. Nu ştiu cum să vă îndemn mai mult ca să vă cultivaţi dragostea şi cei ce comandaţi şi cei ce staţi sub comandă. Ea vă va da posibilităţi nebănuite şi nesfârşite de rezolvare a tuturor problemelor grele care vi se vor ivi. Acolo unde nu este dragoste, nu este viaţă legionară. Priviţi un moment această viaţă legionară şi înţelegeţi ce ne leagă pe noi, pe toţi, unul de altul, pe cei mari şi pe cei mici, pe cei săraci şi pe cei bogaţi, pe cei bătrâni şi pe cei tineri.

Din cartea „Pentru Legionari" a Căpitanului.

Contra intervenţionismului şi a nerăbdării

Legionari şi prieteni ai Legiunii!

Aflu cu mâhnire, că oriunde se găsesc legionari în locurile de conducere ale Statului, sunt asaltaţi de oameni de tot felul cu nenumărate intervenţii şi plângeri, cari cer cu stăruinţi să li se facă dreptate, răpindu-le timpul şi împiedicându-i să lucreze în linişte.

Eu înţeleg starea sufletească a tuturor celor năpăstuiţi de vechiul regim, a tuturor celor cari au suferit abuzuri, umilinţi şi nedreptăţiţi; înţeleg setea de dreptate a poporului românesc după sfârşitul unei epoci de fărădelegi şi tiranie, înţeleg durerea şi mizeria în care trăesc milioane de oameni, pentrucă noi toţi legionarii ne-am născut din durere şi suferinţă; înţeleg dorinţa tuturor spre o viaţă mai omenească, dar trebue să-şi dea seama şi lumea românească de pretutindeni şi cu atât mai mult legionarii, că răul nu poate fi nimicit dintr'odată, că el a intrat adânc în sângele nostru, că ne aflăm în faţa unui sistem al răului, care nu poate fi înlăturat decât treptat şi cu multă răbdare. E necesar să schimbăm întreaga mentalitate iudeo-masonică şi antiromânească de până acum, pentrucă spiritul de dreptate să stăpânească în toată fiinţa poporului nostru.

Noi vom birui şi vom înlătura toate greutăţile din drumul nostru, dar această biruinţă este legată de timp. Nimeni nu poate să ceară să îndreptăm într'o lună de zile ceeace s'a distrus criminal în douăzeci de ani de guvernare străină de viaţa poporului nostru. Şi după cum aţi avut răbdare şi aţi suferit atâţia ani, vă cere şi regimul legionar al Generalului Antonescu măcar îngăduinţa unei a zecea parte din această vreme.

Nu uitaţi că duşmanii neamului nostru din toate părţile speculează mizeria şi suferinţa voastră, spre a lovi în Mişcarea Legionară şi a-i îngreuna misiunea de refacere a Ţării.

Deaceea, Legionari şi prieteni ai Legiunii, stăviliţi intervenţiile! Lăsaţi pe conducătorii voştri să lucreze. Ei nu pot să se ocupe de interese personale şi să lase deoparte marile interese ale neamului. Aşteptaţi şi nu vă plângeţi. Dreptatea va veni pentru toată lumea.

Horia Sima

Bucureşti, 12 Oct. 1940

Casa Elenei Lupescu

Am văzut deschizându se în faţa noastră, şi această Poartă. Această poartă blestemată, din alea Vulpachi, de care acum o lună încă nimeni nu se putea apropia, această închizătoare care în spatele său ascundea pilda depravărilor şi cheea nenorocirilor din ţara noastră.

Amintrat de astă dată, liniştiţi, să vedem măcar umbra celor ce s'au făptuit aici, să prindem măcar unda depărtată a orgiilor şi scandalurilor fără capăt.. Portiţa era păzită astăzi, de un legionar. In vila somptuoasă, paşii se pierdeau neauziţi, în puful preţios al covoarelor persane a căror mărime şi preţ reprezintă sume fabuloase. Pe pereţi, legionarii au întins gobelinurile ascunse cu stângăcie, cusături de zeci de metri patraţi, a căror valoare e greu de închipuit, iată şi telefonul.. 2 88.96, sunt 6 aparate albe.. unul din ele, avea legătura directă cu..

In sufragerie, s'a descoperit într'un dulăpior, o surprinzătoare colecţie de wisky, cognacuri şi alte alcooluri tari. Te şi miră prezenţa unei atât de impunătoare cantităţi de băutură aspră, în casa acestei... [illegible] privind pereţii; între alte tablouri de prost gust, strălucesc 4 nestemate picturi de Grigorescu! Şi sunt tocmai acelea despre cari s'a spus că au ars în foişorul din Sinaia..

Intrăm în „buduar". Spre edificarea publicului, legionarii au lăsat totul în starea în care s'a găsit: peste 116 flacoane de câte ¼ litru, din parfumul „Daget-Ramsdell", înşirate, pe jos, pe mesuţe, pretutindeni. La mijloc, loţiunea „Ardena", al cărei preţ este numai 45.000 lei!..

Dar mirarea ne creşte cu fiecare pas; urcând scările, se observă o uşe mică, lăturalnică, aproape nevăzută. E „uşa favoritului"... In sfârşit ajungem în culcuş, în camera de dormit; alături de patul larg învelit în mătase, ne ulmesc 3 maldăre de cutii şi cutioare goale. Sunt cutiile cu bijuterii: peste 80 mărunte, şi vre o 30 mari, toate cu cifrul lui Carol. In colţul mesei, Estera în fugă a uitat una din nenumăratele facturi. Iat o: „H. Weiss, bijutier. 23. III 1937. Am primit 579 000 lei dela dna E Lupescu,..." etc..

Inţelegeţi unde mergeau fondurile armatei? Pentru „înzestrarea".. domnişoareior.

In hol, serii de portrete stau risipite pe pereţi, pe fotolii, chiar pe jos, arătând cu cine era d-sa pretenă; Veta Blank, dna Auschnit (Pordea), Elvira Popescu (cu dedicaţie), d na Voronoff, Carol (în un formă de amiral), Urdăreanu etc Iată cercul în ce cloceau toate fericirile neamului..

Am mai trecut şi prin saloneşul cu colţ japonez. Mătăsurile roşii şi foşnitul pânzeturilor, te copleşesc, te viciază. Nu ai decât să întinzi mâna, şi să joci. Aici se jucau vitejeşte, toate cărţile pământului; circa 87 pachete de cărţi-de-joc, alături de nenumărate zaruri, rulete, etc!

Ar trebui să vină aci toţi „străjerii" să vadă cine a fost „Marele străjer", care a fost „pilda" vie ce li s'a dat, şi cui cântau ei: ...„jurământul de credinţă, să-l depunem..."

Ca încheiere, — fiindcă s'a vorbit atâta despre „îndemnurile culturale" — să vedem cu ce se cultivau cei din acest tainic cuib de plăceri; iată câteva titluri: „Les dames galantes", „L'art de baiser", „Anatomie plastique feminine" [illegible] „Les gangs... [illegible] chette) etc. Apoi, o mulţime de dedicaţii: Carol, Lucile Decaux, V. Eftimiu, Condeescu, Cincinat Pavelescu.. Lovinescu a scris: „Doamnei E. Lupescu, cu cel mai respectuos devotament". Iar *Isidore Karmitz* (droghist) i-a dăruit „Protocoalele Inţelepţilor Sionului", şi „Animale şi oameni în faţa dragostei", ambele în franţuzeşte. Acest *„Isidore"* este cel ce a semnat procesul-verbal de ucidere a Căpitanului, şi a cumpărat acidul sulfuric cu care să-i fie disolvat corpul!... Inţelegeţi d-voastră, ce bestii au fost în casa unde se hotăra destinul României!

Am plecat de acolo, sdrobit. Au mai rămas nevizitate o mulţime de camere. I-am lăsat pe băeţi să continue munca migăloasă de inventariere, şi să scoată într'o documentare fotografică şi scrisă, în faţa lumii întregi, şi risipa fără cuget ruptă din avutul Ţării, şi luxul corupător, şi pervertirea morală şi socială de acolo, şi *complicitatea în asasinate*..

Ar fi trebuit să mai vizitez şi castelul dela Otopeni.

I. M.

A fi cinstit sufleteşte

Un fost mare profesor, ce se numea pre sine Apostol al Neamului, ajunsese odată, printr'un accident, prim ministru în Ţara românească. Şi el, ca şi toţi aceia cari, fie din laşitate, fie din lipsa de pricepere, nu au purces la rezolvarea chestiunei de-o importanţă vitală pentru viitorul ţării: economia românească, se limitau la a sfătui tineretul să ocupe, prin liberă concurenţă, locurile evreilor în comerţul şi în industria ţării.

Evreii, cari îi aveau pe foştii demnitari la discreţie, socoteau că lucrul acesta va fi imposibil de realizat, dată fiind marea putere a finanţei internaţionale evreeşti.

Mişcarea Legionară, din iniţiativa Căpitanului, a decis însă curajoasa bătălie a comerţului. Aşa au luat fiinţă restaurantele şi magazinele legionare, aşa s'a dat bătălia fierului vechi.

Când străinii şi înstrăinaţii au văzut minunatele progrese pe care le fac legionarii pe acest tărâm, au intervenit cu urgenţă pentru împiedecarea, pentru nimicirea comerţului legionar. Primul care a dat sprijin moral acestei mârşevii, a fost tocmai „Apostolul Neamului", care acum nu-i mai vroia pe Români comercianţi, legionarii nefiind decât „complotiştii dintre bliduri", precum îi numea.

Căpitanul, luând cunoştinţă de această neînţeleasă schimbare de atitudine, a trimes o scrisoare acelui mare om, în care-i spunea: „Eşti necinstit sufleteşte!"

Urmarea se ştie: Acţionarea Căpitanului în judecată, condamnarea Lui, iar de aci s'a deslănţuit prigoana cu toate crimele ei.

Dar necinstiţi sufleteşte sunt încă mulţi. Ba, chiar şi dintre aceia cari voesc să intre în Legiune. Inchipuindu-şi că şi în Mişcarea Legionară se pot obţine merite prin simpla ponegrire a cuiva, oamenii aceştia debutează cu câte o mârşevie. Astfel, zilele trecute cineva se arăta foarte revoltat, pentrucă la o fabrică din Arad ar fi fost numit inspector de control un individ care ar fi fost concediat dela Administraţia Financiară din Timişoara deoarece săvârşise diferite excrocherii, reuşind astfel să-şi facă două case în Timişoara.

Adevărul este că inspectorul în chestiune nu a fost niciodată funcţionar la Stat şi nici avere nu posedă. Deasemeni, nu a fost niciodată locuitor al Timişoarei, în afară de cele patru luni de zile, cât a fost ţinut arestat fără lege la închisoarea militară a Consiliului de Război din Timişoara, pentru activitate legionară.

Atragem însă atenţiunea celor cari doresc să devină [illegible] legionari, [illegible] Căpitan, este una care spune: „Nu-ţi vorbi de rău camarazii. Nu-i pâri. Nu şopti la ureche şi nu primi să ţi se şoptească".

Teodor Reculescu

Răspuns la o nedumerire

Mi-a fost dat să citesc în coloanele ziarului „Ştirea" rânduri pline de nedumerire cari au aparenţa unui articol de fond, purtând titlul: *„Organizare"*. Şi autorul, ascuns în dosul unor iniţiale, dupăce face o slabă descriere a situaţiei grele prin care ne-a fost sortit să trecem, insistând în acelaş timp asupra apelului lansat de grupul etnic german din România în una din reuniunile sale dela Timişoara, ca nici un german să nu sufere în iarna care vine, cere din partea conducătorilor noştri să fim organizaţi. La această cerinţă pe care o manifestă în public, n'ar fi nevoe de răspuns şi nici de atenţie, dar pentru cei nu înţeleg nimic din ceeace se petrece azi în România, o facem.

Inaintea apelului german, d. Horia Sima, conducătorul mişcării legionare — şi dacă vreţi — vice-preşedinte al Consiliului de Miniştri, a lansat *„Ajutorul legionar"*. Şi cuvântul lui s'a îndreptat către întreaga suflare românească, având aceeaşi deviză: „Nici un român să nu sufere în acest an" — poate cel mai greu pe care ni-e dat să l trăim. Dar urechile *„patrioţilor"* nu s'au deschis spre a auzi acest îndemn plecat din inima unui Conducător, a unui român care suferă văzând neamul în suferinţă şi care a pornit — cu toată puterea sa de muncă — spre a-l salva.

Naţiunea, prin cei mai buni şi mai [illegible] s'a organizat şi continuă să se organizeze. Dovada a fost şi manifestaţiile cari au avut loc la Bucureşti în 6 Octomvrie, când s'a dat de către conducători semnalul de luptă

Şi, după cum se vede, sunt oameni cari n'au înţeles nimic....

Ţara noastră a devenit un stat legionar, cu organizarea şi regimul pe care nu l-a avut până acum în cei 22 ani de domnie democratică.

Deocamdată, unii au rămas nedumeriţi.

In ce constă această nedumerire, n'am putea să dăm un răspuns precis.

Ştiu numai că au existat oameni ce n'au înţeles lupta celor 13 ani de viaţă a „Mişcării legionare". Ei au cunoscut-o aşa după cum le a fost descrisă de presa dirijată de ieri. Şi atunci cum le-am putea cere azi ca să se desmeticească, să priceapă acţiunea de refacere a ţării, ce se desfăşoară sub ochii noştri.

Poate mai aşteaptă încă să fie adunat poporul în pieţele publice şi acolo să se propage demagogia.

Aceasta nu se va mai întâmpla.

Dacă „Mişcarea legionară" a avut cea mai temeinică organizare, încât toată forţa adversarilor a fost zdrobită, e bine să se ştie că astăzi când la temelia României s'a aşezat „Legiunea", neamul, va putea să se ridice pe cele mai aureolate culmi ale destinului său.

Dar acei cari cer astăzi organizare, în numele nu ştiu cărui simţ de umanitate, au trăit departe de drama generaţiei hotărîtă cu preţul vieţii să-şi scape neamul.

Şi ei ne cer să luăm exemplu dela minoritari, când naţiunea prin „Mişcarea legionară" a dat dovadă de cel mai înalt exemplu.

Deschide-ţi inima, om nedumerit, şi apropie-te cu sufletul purificat, de sufletul naţiunei şi-i vei simţi suferinţa, îi vei cunoaşte sbuciumul, vei înţelege sensul adevărat al clipei de faţă, fără a lua exemplu dela streinii din jurul nostru.

Nu aştepta să-ţi bată conducătorii la uşa inimii spre a-ţi indica drumul. El a fost trasat de cel mai mare iluminat pe care l-a dat neamul nostru şi care s'a jertfit pentru mântuirea lui.

Cercetează-ţi conştiinţa şi dacă nu apasă asupra ei păcatele trecutului, păşeşte în rândul celor hărăziţi de Dumnezeu să clădească un destin nou poporului românesc.

Dimitrie Danciu

N. B. Prezentul articol a fost prezentat ziarului „Ştirea" spre publicare, însă a fost refuzat de către d. Martin, direcorul acestei foi. Deaceea atragem atenţia cititorilor asupra modului cum este privită şi susţinută acţiunea de refacere a ţării întreprinsă de noul regim, de unii defetişti.

D. D.

„Cuvântul" şi „Libertatea"

După doi ani şi jumătate reapare „Cuvântul" lui Nae Ionescu, fără Nae Ionescu. A reapărut deasemenea şi „Libertatea" lui Ionel Moţa.

Cititorii nostri arădani îşi amintesc despre conferinţa minunată a lui Nae Ionescu de acum patru ani, despre *libertate*.

Imperechere mai potrivită între cuvânt şi libertate decât semnificaţia ce au în publicistica românească aceste două tribune de rostire a poruncilor de viaţă a Neamului, nu se găseşte.

Regimul legionar are doi crainici de frunte pentru fiecare din cele două compartimente ale vieţii naţionale: clasa poporului cărturar şi catogoria intelectualilor rafinaţi..

Să fie într'un ceas bun reapariţia lor.

Ardealul

Pentru profesorii suplinitori

Ministerul Educaţiei Naţionale, Cultelor şi Artelor a dispus ca profesorii suplinitori cu examen de capacitate numiţi pe anul şcolar 1940–1941 să se prezinte imediat la catedre unde vor fi primiţi de către direcţiunile şcoalelor respective fără ordine de numire.

Aceste ordine li se vor trimete ulterior de către Inspectorate la şcoalele respective.

Toamnă

Alelei pădurea mea
Cum te treci ca pasărea,
Tristă ca şi inima,
Cum te treci şi cum te pierzi
Lânguindu-te 'n amiezi
După frunze ce-au fost verzi,
După păsări ce se duc,
După focuri de haiduc;
Cum te pierzi şi cum te mistui
Şi frunzişul tău ce tristu-i.

Alelei pădurea mea
Cum se scutură frunza,
Pică precum lacrima...
Cum se scutură şi cum
Trec pe vale nori de fum
Şi voinicii trişti pe drum...
Şi voinicii trişti pe drum.

Lucian Emandi

De ce-am deschis porţile

Lupta pentru mântuirea Neamului nu ne este rezervată numai nouă, celor ce am urmat pe Căpitan încă acum 13 ani şi în anii până la prigoana cea mare. Nu este monopol. Toţi au dreptul la jertfă, fiindcă fac parte din naţie, care în întregime trebuie mântuită. Ba mai mult: sacrificiul este singurul rost al vieţii pământene. Tot şirul de vieţi ale înaintaşilor noştri este un lanţ de jertfe, de lepădări de sine, de depăşiri a pământescului din ei. Şi aceasta în vederea înbogăţirii zestrei dumnezeeşti, cu care a fost miruit Neamul şi pe care numai astfel mărită o poţi lăsa urmaşilor.

Bunii şi străbunii au trudit pentru noi. Deci, le suntem datornici. Datoria însă suntem ţinuţi a o plăti faţă de urmaşi.

Ctitorii ne privesc din ceruri şi se bucură, dacă mergem spre sporirea zestrei sau se întristează, dacă o scădem. Ne socotesc vrednici sau nemernici, după faptele noastre.

Intâlnirea, din ceo de vieţi, cu ei va aduce îmbrăţişarea noastră de către ei sau respingerea.

Ei judecă mai întâi şi ne primesc în obştea lor sau ne ţin departe.

Ei sunt necruţători şi ne miloşi.

Ei cer păstrarea datoriei.

Pilda talanţilor este îndreptar pentru om şi naţie.

Toţi primesc zestre pentru viaţa pământească, toţi sunt ţinuţi s'o sporească. Nici unul nu este scutit de osândă dacă o risipeşte sau o îngroapă ca sluga cea netrebuită.

Noi aicea, la această tribună, avem un rost care ne cere a ne încorda toate puterile. Suntem cârmaci ai corabiei făptuirii omului român pe pământ. Avem o răspundere, pe pământ, înaintea Legiunii, dincolo de viaţă, faţa de duhurile strămoşilor. Indemnul nostru trebuie să fie sincer, stăruitor, neîntrerupt şi rodnic. Noi batem la toate uşile, strigăm în toate urechile, craiinţim la toate răspântiile. Vai de cei ce nu ne deschid, de cei ce-şi astupă urechile, de cei ce nu ne urmează!

Judecata, pentru ei, va însemna osândirea.

Dumnezeu, ca să ne mântuie, ne cearcă. Neamurile din jurul nostru, fără ştie ce fac, ne lovesc, ca să ne trezim din nesimţire să ne întărim, să ne unim. Sunt şi ele unelte ale lui Dumnezeu şi ale izbăvirii noastre. Noi numai trebuie să prindem însemnătatea clipei de cercare. Să nu dormim mai departe ca nişte nesimţiţi. Dezastrul ce ne-a izbit în creştet deunăzi, departe de a ne năuci, trebuie să ne ridice în picioare, în stare de veghe. Să ne oţelească la făptuire nouă. Să revenim pe căile destinului nostru împărătesc, dela rătăcirile desmăţului, ducătoare la pierzanie.

Zestrea ne-a dat-o Domnul şi ne-au păstrat-o şi ne-au mărit-o părinţii cu truda, cu sânge, cu rugăciuni şi jertfă.

Ea, zestrea constă din **pământ, sânge şi suflet.**

Pământul nostru este cel al celor două Dacii, din stânga şi din dreapta Dunării.

Sângele ne este împrăştiat dela Ceremuş până în Pind, dela Tisa până în Caucaz, prin toată Europa şi până în America.

Sufletul ne-a fost pustiit de vânturile blestemate ale francmasoneriei, sectarismului, huzurului, ahtierii după viaţa de saturare şi beţie, comodităţii.

Pământul celor două Dacii daco-romane trebuie recucerit pentru a face din ele o ţară „frumoasă ca soarele sfânt de pe cer".

Sângele, tot, trebuie adunat între hotarele Daciilor împărăteşti şi recucerit tuturor desnaţionalizărilor de până acum — şi trebuie sporit până la a face mare adâncă, pe care să nu o mai poată mişca nici o furtună.

Iară sufletul nostru bogat în culori ca un curcubeu, trebuie curăţit de spurcăriile afurisite, ca să poată zidi cea mai puternică civilizaţie şi cea mai splendidă cultură.

De aceea, pentru aceste cuceriri înalte, am deschis porţile tuturor românilor, ca toţi să se înroleze sub steagul nostru, toţi să poată muri sub el, a tuturora să fie gloria.

D. H.

BĂTĂLIA FIERULUI VECHIU

DRAGI CAMARAZI,

Continuăm bătălia fierului vechiu pe care Căpitanul, silit de vrăjmaşi, a fost nevoit să o întrerupă înainte de prigoana cea mare.

Vom da un puternic ajutor economiei naţionale şi vom pune în circulaţie o avuţie părăginită şi de mare valoare

Strângerea fierului vechiu o încredinţez organizaţiilor regionale şi judeţene Pe lângă fier, se va aduna cauciucul şi toate obiectele vechi care conţin materii organice. Frăţiile de Cruce vor avea sectorul lor Ele vor strânge hârtia şi orice fel de obiecte vechi, care conţine metale, în afară de fier

Materialul adunat se va depozita pe centre judeţene, în apropierea liniilor ferate, de unde, un birou central la Bucureşti va indica repartizarea lui.

Pentru orientare, urmează o listă de obiecte vechi din care pot fi recâştigate materiile prime. In dreptul fiecărui grup de obiecte e indicată şi organizaţia căreia îi aparţine strângerea lor:

Lista de obiecte vechi din care se pot obţine materii prime

Se obţine fier: **1. Metale:** Vase, plite, sobe (sparte). Unelte deteriorate. Cutii de conserve şi de cremă de ghete. Bidoane de ulei. Rămăşiţe dela reparaţii şi fabricaţii diferite. Rămăşiţe dela construcţii de zidărie şi construcţii metalice. Tablă de ambalaj. Tablă de acoperişuri. Lanţuri. Cercuri de butoaie. Orice obiecte de fier sau oţel, care nu mai au utilizare pentru destinaţia iniţială. Acestea se vor strânge de către: *Organizaţiile regionale şi judeţene.*

Cupru, zinc, cositor, nichel: Clanţe de uşi, Mânere dela ferestre stricate. Obiecte decorative sparte (vase, statue, candelabre, etc.) Aparate electrice deteriorate (lămpi, încălzitoare, comutatoare, prize etc.) Becuri sparte sau stricate. Robinete de apă, gaz, etc. Tacâmuri şi tăvi stricate. Resturi provenite dela preparaţii sau fabricaţie de piese din aramă, spanuri, pilituri, precum şi orice obiecte din alamă, bronz sau alpaca, care nu mai au utilizare pentru destinaţia iniţială.

Zinc, cositor, plumb: Tuburi diferite de pastă (pastă de dinţi, pastă de curăţit, ect.) Capace de sticlă de bere. Mecanisme de sticle de sifon. Tuburi de apă, sparte sau diformate. Vase de bucătărie de zinc sau cositorite. Foiţă de staniol.

Cupru: Acumulatori electrici. Cazane, Tingiri, Ceaune (sparte). Sârmă de conducte electrice, Strunjituri şi resturi de fabricaţie şi reparaţii. Orice obiect de aramă care nu mai are utilizare pentru destinaţia iniţială.

Aluminium: Cutii de medicamente, pudră, etc. Vase de bucătărie din aluminium. Orice obiect fabricat de aluminium care nu mai poate fi utilizat pentru destinaţia lui iniţială. Acestea se vor strânge de către: *Frăţiile de Cruce.*

Se obţine cauciuc: **2. Organice:** Camere şi anvelope pentru automobile, motociclete şi biciclete. Galoşi şi şoşoni vechi. Tuburi pentru tras apă sau vin. Mingi de cauciuc. Orice obiect de cauciuc care nu mai are utilizare pentru destinaţia lui iniţială. Opinci şi sandale de cauciuc.

Celuloză, Răşină, Sacâz. Celuloid, Gelatină, etc.: Discuri de gramofon stricate, Cutii de bakelită sparte. Capace şi învelişuri de comutatoare şi prize electrice. Cozi de perii de dinţi, tabachere, etc. Sticlă. Clişee fotografice. Filme fotografice. Materii textile (haine vechi). Acestea se vor strânge de către: *Organizaţiile regionale judeţene.*

Celuloză: Hârtie. Aceasta se va strânge de către: *Frăţiile de Cruce.*

DRAGI CAMARAZI,

Să nu rămână nici un obiect neridicat. Scotociţi toate ungherele, răscoliţi toate podurile şi culegeţi tot ce găsiţi. Băgaţi de seamă să nu ridicaţi dela [illegible] *ce vi se oferă şi să nu luaţi nimic ce nu vi se dă din toată inima.*

Această bătălie intră în planul de refacere economică a ţării şi puterea de participare la ea va fi semnul dragostei de ţară al fiecăruia

„Suflet avem cât un munte" spunea Căpitanul în circulara fierului vechi.

Rezultatul acestei bătălii va confirma încădată cuvintele Căpitanului şi încrederea Lui în tăria sufletului legionar.

Bucureşti, 16 Octombrie 1940.

HORIA SIMA

Corpul Răsleţi

Circulara No. 8

1. Orice legionar, indiferent de grad sau funcţie, trebue să fie încadrat într'un cuib.
2. Indatoririle faţă de cuib trebuesc respectate cu sfinţenie, întrucât numai aci se plămădeşte sufletul legionar.
3. Inscrierea într'o comisie de specialitate (economică, medicală, petroliferă, etc.) nu dispensează pe nimeni de încadrarea în cuib.
4. Noile încadrări se vor face conform ordinelor date în acest scop comandanţilor de grupuri.

Trăiască Legiunea şi Căpitanul!

Comand. legionar,
Iasinschi

9 Oct. 1940.

Comandamentul legionar Arad
Serviciul de culturalizare

In sala Palatului Cultural, Sâmbătă 19 Oct. crt. ora 4 d. m. d-

Gh. Moţiu

va conferenţia despre

„Individul în Statul totalitar"

în cadrul unui

FESTIVAL

Beneficiul este destinat „Ajutorului Legionar"

Pentru proprietarii de maşini rechiziţionate

Comunicatul Marelui Stat Major

Constatându-se că unii proprietari de maşini de teama rechiziţionărei, nu mai fac nici o reparaţie la maşini, Marele Stat Major a aprobat.

1. Toate autovehiculele defectate aflate în prezent, fie la proprietarii lor, fie că au fost rechiziţionate cu defecte de către unităţi, şi care vor fi reparate şi repuse în circulaţie prin grija proprietarilor respectivi, se scuteşte de rechiziţie pentru concentrări pe timpul de 6 luni, iar pentru mobilizare pe timp de 3 luni, cu începere dela 1 Noemvrie 1940.

2. Pentru aprobarea scutirei, proprietarii vor trebui:

a) Să anunţe Cercul de Recrutare respectiv, când a introdus maşina în garaj şi ce reparaţiuni necesită.

b) Pe baza facturei de efectuarea reparaţiei şi permisului fiscal de repunere în circulaţie, să ceara Cercului de Recrutare scutirea de rechiziţie.

3. Maşinile aflate la unităţi şi care au fost rechiziţionate cu defecte şi pe care proprietarii le vor cere în scopul de a fi reparate, se vor restitui acestora, iar după efectuarea reparaţiei, se vor scuti de rechiziţie cum se arată mai sus.

4. La eliberarea adeverinţei de scutire proprietarii vor da declaraţii, că la expirarea scutirei şi în cazul unei eventuale rechiziţionări, vor prezenta maşinile în perfectă stare de funcţionare.

Colţul F. D. C.

Unul din principiile de bază ale sistemului social legionar, este acela al „elitelor conducătoare". In trecut, chiar în spre întunecatele începuturi istorice, aflăm un principiu asemănător (conducerea „aristocratică") care însă are un cusur iremediabil: era ereditar, şi astfel transmitea drepturi chiar şi incapabililor.

Principiul elitelor conducătoare este rezultatul acestei experienţe istorice, şi nu are nici un caracter de castă. Printr'o circulaţie verticală puternică, se asigură continua împrospătare a acestui element.

Aceasta elită nu este altceva decât un nucleu dinamic care strânge în jurul său şi poartă cu sine întreaga societate, nu prin obligaţie, ci prin pilda pe care o dă şi prin electrizarea masselor.

Elita neamului nostru — tot ce rassa aceasta a născut mai întreg la suflet şi mai cald la inimă — este Mişcarea Legionară. Inasprită prin luptă şi călită prin suferinţe greu de închipuit, ea este inima întregului neam, şi purtătoarea marilor făclii cari să lumineze până la cel mai depărtat suflet.

Legionarii nu sunt foarte mulţi. Şi nu vor fi niciodată totalul populaţiei, pentrucă ei caută ceeace este mai bun, ceeace promite că va lăsa să crească din sine virtuţi nestemate.

Iar atâţia câţi sunt, sunt fulgere cari rosc printre nori, purtându-i spre alte zări, — sunt ca o arşiţă mare, sorbind şi ultima picătură de suflet, învolburând spre cer, nisipul mulţimilor.

Aşa sunt legionarii: fiinţe fără oprelişti şi fără odihnă. Corăbii cu pânze larg întinse, ei duc spre alte destine, sufletul neamului întreg.

*

Pe linia acestor idei, porneşte şi Ajutorul Legionar. Vrednice de nedesminţita lor tradiţie, Frăţiile de Cruce şi Cetăţuele de fete s'au avântat printre cele dintâi. Fierberea lor în marea bătălia, a întrecut hărnicia albinelor, şi priceperea lor a scos la iveală zeci şi zeci de iniţiative folositoare ce ori nepăstuiţi. In massa şcolarilor indiferenţi, ele au devenit un fel de mici vârtejuri, cari rup tot mai mulţi dintre privitori. Este uimitor, cum ştiu copiii să îmbrăţişeze o idee, şi să prefacă neînsemnatele lor puteri, în încordarea entuziastă a tuturor. Aceste „mici vârtejuri" vor trebui să devină mâine uraganul cel mare care să ia pe umerii săi de entuziasm, tot sufletul şcoalei. Mâine, nu va trebui să mai fie un singur elev nepăsător. Din rândul celor muncitori şi dintre acei cu suflet de foc şi stâncă, Frăţia va şti să-şi afle camarazii viitoarelor bătălii.

Spre ştiinţa tuturor: tineretul şcolar, cu toţi îndrumătorii şi dascălii săi, cu toţi prietenii apropiaţi şi depărtaţi, sunt rugaţi să se angajeze în bătălia Ajutorului Legionar, *contribuind prin cassele şi magazine Fraţiilor şi Cetăţuilor FDC.* Nu este nici o şcoală în Arad, unde să nu fie „prezent" un frate de cruce sau o legionară, prin cari bunăvoinţa donatorilor să se poată realiza. Mai mult: Frăţiile vor să concureze cu toate celelalte corpuri legionare, mergând pe linia legionară a continuelor depăşiri.

*

In această săptămână s'au reluat contactele cu celelalte câmpuri de acţiune ale Frăţiilor: tineretul dela sate, tineretul muncitoresc şi tineretul de curs primar. Toate aceste mărunchiuri de bunăvoinţă şi suflete curate sunt încadrate în „Cuiburi FDC" ca anexe ale organului central, „Frăţia de Cruce".

Primele îndemnuri ce le trimitem sunt:

1. Să-şi lămurească cerinţele Legiunii, spre a deveni şi ei buni luptători.
2. Să-şi lămurească ceeace este şi ce vrea Legiunea.
3. Să pornească lupta de desrădăcinare a greşelilor lor.
4. Să înveţe câteva cântece.

Mijlocul de încercare a fiecăruia, este chemarea Ajutorului Legionar. Prin ea se va vedea: cât jar are în suflet, câtă dragoste, cât devotament, ce greşeli şi ce puteri.

Camarazi din şcolile primare din ateliere şi de pe ogoare! Incordaţi-vă puterile, spre a da acest examen.

„Aşteptăm să vedem ce ne aduceţi. Depozitul nostru central este la „Iosif Vulcan" la etaj. Şeful bătăliei, pe grupul FDC este camaradul I. Ageu. Sediul nostru provizoriu este în Piaţa Catedralei, Nr. 10 etaj I. Deschis între 12-13 şi 15—19.

*

„Săptămâna Spirituală" şi exerciţiile respective se vor încheia Vineri 18 Oct., prin cuminecarea Fraţiilor (ora 18).

Ion Moldovan

Informaţiuni

Comunicat

Legionarii şi legionarele, precum şi toţii bunii Români şi Românce, care ştiu să cânte la orice fel de instrumente muzicale, care au talent pentru declamaţie şi teatru, au voce bună sau se pricep în oricare ramură artistică: pictură etc., îşi vor anunţa adresa la casieria „Ajutorului Legionar" în fostul local al „Cercului Românesc" din localul teatrului.

*

Şcoala Normală de fete din Oradea se mută la Şiria, jud Arad.

Ministerul Educaţiei Naţionale a decis deschiderea Şcolii Normale de fete din Oradea, la Şiria, jud. Arad.

Atât fostele, cât şi alte eleve care ar dori să urmeze aici, vor înainta de *urgenţă*, cereri la Minister ca să fie repartizate la Şiria, fie imediat, fie după vacanţa de Crăciun.

*

Direcţiunea Comunală a Municipiului Arad caută pentru angajare imediată şoferi. Doritori se vor prezenta la biroul Direcţiunei din str. Mucius Scaevola Nr. 9—13.

Teatrul „Muncă şi Voie Bună" al Ministerului Muncii — şi-a reînceput turneele sale lunare, în ziua de 22 Oct. 1940, teatrul se va opri la Arad şi va da în sala mare a Palatului Cultural, trei spectacole. In acest turneu teatrul „Muncă şi Voe Bună" va comemora pe Vasile Alexandri.

Un matineu la orele 3 după masă pentru copii.

Un matineu gratuit pentru militari la orele 5.30.

O reprezentaţie de seară la orele 8.30 precis cu piesa *Ginerele lui Hagi Petcu*" comedie în 3 acte de Vasile Alexandri.

Preţul de intrare la matineu pentru copii: 5 lei. La reprezentaţia de seară pentru muncitori, meseriaşi şi funcţionari 25 şi 15 lei. S'a rezervat un număr restrâns de bilete pentru publicul amator de teatru cu 60 şi 40 lei

Biletele se vând la casieria Palatului Cultural, în ziua de Duminecă 20 şi Luni 21 dela orele 10—12 şi după masă dela orele 5—7. Marţi dela orele 10—12 şi după masă dela orele 2 încontinu.

Intreprinderile şi organizaţiunile de meseriaşi şi muncitori pot cumpăra bilete pentru [illegible] Sâmbătă 19 Oct. 1940, dela orele 5—7

Toţi camarazii

care primesc ziare spre vânzare sunt rugaţi să'trimită banii la timp aşa cum s'a rânduit. Altfel le cerem pedepsirea de către comandament.

Abonaţi „Ardealul"

Tipografia DIECEZANA, Arad.